

Naš Dom

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej naročen velja s poštino vred eno kruno za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h. dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Okoli po svetu.

Državni zbor bo počival do sredine meseca oktobra, ker bodo meseca septembra baje začeli zborovati nekateri deželni zbori, med njimi tudi štajerski. Nemški nacionalci so v našem deželnem zboru v zvezi z veleposestniki popolnoma dogospodarili. Dolgov imamo čez glavo. Zdaj hočejo naložiti nove davke, da se pokrijejo dolgovi. Mi pa pravimo, proč z veleposestniki-grajščaki v deželnem zboru, proč s premočjo trgov in mest, upeljajte splošno in enako volilno pravico, potem še le bo prišlo tudi drugo gospodarstvo v našo deželo.

Naš cesar biva sedaj v Išli, kjer ga je te dni obiskal angleški kralj Eduard. Pri tej priliki se je sklenil zelo važen političen dogovor, da bosta tudi Avstrija in Anglija na Balkanu, posebno glede makedonskih razmer, skupno nastopali.

Cesarski manevri se vršijo letos na Koroškem. Cesar pride v Celovec začetkom septembra. Pametni mestni očetje celovski pa so si v laseh, ali ga naj pozdravijo z izdajalskimi frankfurtaricami ali ne.

Sedanjšega portugalskega kralja in kraljice ljudstvo ne mara, in kamur se prikažeta, so nemiri. Za ljudstvo nista nikdar pokazala skrbnega srca, pač pa sta znala uživati na račun ljudstva.

V severoafriško državo Maroko, kjer so napadli domačini Evropejce, so poslale razne države svoje ladje, da ščitijo svoje podanike in napravijo red. Španija je odposlala v glavno gnezdo nemirov, v Kasablanko, topničarko „Bazan“, Angleška križarke „Antrin“, Francoska pa dva bataljona strelcev, 2400 pešcev in 300 konjenikov. Toda Maročani se niso tega nič zbal. Nemiri so se še vedno ponavljali, tako, da so morali Španci zbežati v španski konzulat. Povelnik križarke „Galile“ je že hotel mesto bombardirati, da ga niso od tega odvrnili konzuli. Ko pa so se v varstvo konzulata pričeli v Kasablanki izkrcavati francoski vojaki, uprle so se temu maroške čete; nato so pa res pričele francoske in španske križarke mesto in okolico bombardirati. Poročniku, ki je vodil francosko četo, so Maročani prestrelili obe roke, tri vojake pa ranili. Vojaki so z bajoneti naskočili mesto: 150 Maročanov je bilo pri tem ubitih. Povelnik križarke „Galile“ pa je med tem bombardiral Kasablanko okolico. Arabski del mesta gori. Ubityh in ranjenih je 600 Maročanov. V Kasablanko dohajajo še vedno nove čete; vendar je upati, da ne pride lopet do novega spopada, ker so se tudi domača šerifska oblastva zavzela za tujce. V Parizu se najbrž snidejo oblasti, da se posvetujejo, kako uspešno napraviti mir.

Na Laškem hujskarije liberalcev in socialdemokratov proti duhovnikom že rodijo sadove. Vsak dan nam poročajo listi nova nasilstva, ki jih brezverska tolpa napravlja duhovnikom in katoliškim cerkvam. V Pizi je naskočila razdivjana druhal cerkev, v Florenci pa je hotela dve cerkvi kar zažgati. V Livornu so hoteli naskočiti nunski samostan.

V Spezziji so zažgali mašne plašče in druge dragocenosti, katere so pokradli po cerkvah in jih opeščali. V Rimu je druhal pljuvala na kolodvoru na slavnega skladatelja don Perozija. Metala je za njim kamenje.

Domače novice.

Š Strašna železniška nesreča pri Spillfeldu. V torek zjutraj dne 6. t. m. ob 4. je trčil brzovlak, ki vozi proti Dunaju, na postaji Spillfeld v lokomotivo tovornega vlaka s tako silo, da je skočila lokomotiva brzovlaka iz tira, lokomotiva tovornega vlaka pa je bila v trenutku popolnoma razrušena. Službeni voz in poštni voz brzovlaka sta vsled pritiska sledečih vagonov skočila iz tira. Službeni voz je vrglo čez železniški nasip poštni voz pa je vrglo na levo ob goro in ga popolnoma razbilo. Tračnice je zvilof kakor šibice, da so meter visoko molele v zrak. Stroja in vagoni so tvorili kup razvalin, iz katerega je odmevalo strašno ječanje ranjencev. Kurjača tovrstne lokomotive Cizl je stisnilo ob stroj, mu zlomilo obe noge, zmečkalo glavo in prsi, mu prepalo trebuh, izpihajoča para pa ga je tako opekla, da se je meso luščilo od kosti. Umrl je v par trenutkih po nesreči. Strojvodja tovornega vlaka Weith je dobil grozne rane na glavi in več poškodb po cellem telesu. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico, kje še leži sedaj bolan. Vlakovodja brzovlaka se je prijel za neki železni drog, na katerem je obvisel, ko je službeni voz vrglo čez nasip. Na ta način se je obvaroval, da ga ni pokopalo pod razvalinami. Od strahu so se mu samo pretresli živci. V poštne vozu je zlomilo nogo poštne mu oficijalu Dietz iz Dunaja. Sedel je pri mizi, katero je popolnoma zlomilo. Poštne mu nadkondukerju Ertlalerju je zlomilo desno nogo. Tudi dva poštne uslužbenca sta več ali manj ranjena. Strojvodja in kurjača brzovlaka sta samo lahko poškodovana, ker je velikanska lokomotiva brzovlaka samo spredaj, kjer se je zarila v drugo lokomotivo, lahko poškodovana. Čuvaja Kienreich, ki se je peljal s tovrstno lokomotivo, je vrglo daleč v stran, kjer je nezavesten obležal. Dolgo časa ni prišel k zavesti. On je baje zakrivil nesrečo, ker je spustil tovrstno lokomotivo na dotični tir. Mislil je, da brzovlak še ne pride, ker je imel 29 minut zamude. Tudi drugi uslužbeneci in nekateri popotniki so lahko ranjeni. Nekateri so od strahu kar otrpneli. Južna železnica ima velikansko škodo, ne samo na materialu, ampak posebno visoke svote bo morala plačati kot odškodnino ranjenim.

Š Pri streljanju proti toči se je ponesrečil viničar Fr. Mlinarič pri Sv. Urbanu. Možnar se je mu prehitro sprožil in cel strel mu je šel v obraz, da je ves ožgan in da bo najbrž oslepel. Sedaj leži v mariborski bolnišnici.

Š Nogo si je zlomil žagar Val. Vogler v Soboti pri Marenbergu. Stopil je tako nerodno, da se je zvalil v jarek in zlomil nogo.

š **Na grobu svoje ljubice** se je ustrelil dne 11. t. m. na pokopališču v Pobrežju 28letni Karol Kremer iz Št. Ilja. Dva dni prej so deklico pokopali, ker se je zastrupila. Kremerja so prepeljali težko ranjenega v bolnišnico.

š **Nevaren deček.** 16letnega Jakoba Kmetec iz Črnovic pri Ptujju so v Gradcu zaprli, ker je žugal svojemu mojstru, da ga bo vstrelil.

š **Socialdemokratij in 100 mil. kron.** V Trbovljah in Hrastniku farbajo, kakor se sliši, socialdemokratski voditelji svoje verne pristaše, kaj vse so dosegli njihovi poslanci na Dunaju. Tudi onih 100 mil. kron kot donesek za starostno zavarovanje, ki jih je predlagal krščanski socialc dr. Lueger, so izposlovali bojda jedino-le socialdemokratski poslanci. Žalostno za stranko, ako nima svojih uspehov in zaslug in se mora ponašati z drugimi, — prava sraka je s pavovim perjem! Da pa so socialdemokratski poslanci začeli prvi rogoviliti proti verski šoli, tega jim pa ne povejo, ker bi se znaše vendar temu ali onemu odpreti oči in bi spoznal prave nakane te vselej tako odkritosrčne stranke. Živela taka strankina odkritosrčnost!

š **Poslanec Roblek in hmelj.** V zadnjem volilnem boju se je slavil Roblek kot bodoči rešitelj savinjskega hmelja. Agitirali so okoli, da bode se že letos plačeval hmelj po 5 K, ako bo Roblek izvoljen. In Roblek je izvoljen, agitatorji pa so bili sleparji, ker je cena hmelja letos nižja, kakor kedaj poprej.

š **Družba sv. Cirila in Metoda** je padla v roke liberalni stranki ter s tem izgubila svoj velik pomen za narod. Na veliki skupščini dne 6. avgusta je zmagala liberalna lista kandidatov, na katero so zaradi lepšega vzeli tudi koroškega duhovnika Einspielerja. V novem odboru je tudi dr. Novak. Ljubljanski bojovnik za razdružitev zakona. „Slovenski Narod“ že dovolj jasno govori, da mora biti prvo delo, da se iz šol izženejo šolske sestre. One so sicer izborne učiteljice, a liberalke niso. Z izganjanjem katoliških učnih moči bo družba odslej reševala narod ob jezikovni meji! Liberalizem razdira, kjerkoli se vgnjezdi.

š **Romanje v Marijino Celje.** Kako priljubljeno je štajerskim Slovencem starodavno Marijino Celje, pokazalo je jasno romanje tje kaj dne 5.—7. avgusta t. l. Iz Maribora so nas je nad 1600 odpeljalo v 2 posebnih vlakih. Ker se je z drugimi vlaki tudi še mnogo romarjev vozilo, bilo je iste dni do 2000 slovenskih romarjev v Marijinem Celju zbranih. Sprejem je bil zelo lep, vsa duhovščina marijaceljska nam je prišla nasproti. Med glasnim slovenskim petjem, ki se je mogočno po trgu razlegalo, smo dospeli v slavno romarsko cerkev. G. dekan Gabere nas je iz prižnice pozdravil. Drugi dan je imel prof. dr. A. Medved slavnostni govor o „veselih in žalostnih dnevih Marijinega Celja v preteku 750 let“, zvečer je pa župnik Fr. Muršič proslavljal Marijo, ki je naše zaupanje. V sredo zjutraj je p. Kasijan Zemljak imel nagovor za slovo od sloveče romarske cerkve. Nepozabljiva nam je procesija s svečami okoli cerkve zvečer 6. avgusta, pri kateri se je zopet slovensko petje razlegalo čez hrib in plan. Vse je strmelo nad prelepimi slovenskimi spevi. Tujei so rekli, da takega petja še niso nikdar čuli. Posebno so se odlikovali pevci in pevke iz Št. Jurija v Slov. gor. pod spretnim vodstvom svojega kaplana Bosina. Ljudstvo nas je povsod prav prijazno sprejelo. V Marijinem Celju so nam povsod zatrjevali, da jim ostane tako veličastno romanje spodnještajerskih Slovencev vedno v najlepšem spominu.

š **Naša živinoreja** je najboljši vir dohodkov za kmečko ljudstvo. Poslanci Slovenske kmečke zveze so vsi edini, da se vse stori za ohranitev sedanjih cen naši živini. Toda čudno se nam zdi, kako morejo Roblek, Ježovnik, Štrekelj in Ploj v državnem zboru skupaj sedeti v enem klubu v družbi Ivana Hribarja, ki je tako odločen nasprotnik kmečkih zahtev in ki se poteguje za to, naj bi se meja odprla za tujo živino.

š **Kap** je zadela dne 5. t. m. gospico Rafaelo Česnik, poštarico pri Sv. Vidu niže Ptujja, in je bila takoj mrtva.

š **Človeško okostje** so našli na polju posestnika Prodomka v Podgorju pri Braslovčah. Poleg okostja je ležal popolnoma zarjavel nož.

š **Vojak ropar.** Dne 28. m. m. je bila veselica pri posestniku Fr. Podzejdu v Zabrdih pri Velenju. Zvečer je prišel na veselico neki topničar 9. div. art. polka in vprašal za pot v Velenje. Vojaka so prijazno sprejeli, ga pogostili in Podzejd ga je sam spremljal proti Velenju. Med potjo ga je pa zagrabil vojak za vrat, z drugo roko je pa preiskaval njegove žepce. Podzejd se mu je iztrgal in zbežal, a vojak ga je dohitel, ga vrgel na tla in ga davil, mu iztrgal uro iz žepa in je pobegnil.

š **Žalec.** Na Veliko Gospojnico so na tukajšnjem kolodvoru začeli celjski Nemci, ko so se peljali iz Šoštanjja, psovati in pljuvati na slovensko občinstvo. Njih godba pa je spremljala prosvetno delo z igranjem izzivalne pesmi: „Die Wacht am Rhein“.

š **Šmartin ob Paki.** Slovenska kmečka zveza je imela dne 15. avgusta tukaj na vrtu g. Pirtoška društveno zborovanje. Ustanovil se je obenem krajevni odbor zaupnikov Kmečke zveze. Poročat je prišel državni poslanec dr. Ant. Korošec.

š **Šaleška dolina.** V Št. Ilju pri Velenju in Škalah je priredila Kmečka zveza dne 11. t. m. shoda. Kmetje so navdušeno odobraval govore poslancev Roškarja in Pišekarja ter posestnika Mlakarja. Kmečka zveza gre zmagovalno naprej!

š **Utonil** je v Muri pri Gradcu delavec Lovrenc Žunkovič, rojen l. 1867 v Št. Lovrencu pri Ptujju.

š **Vlak je povozil** na progi Grobelno-Rogatec dne 11. t. m. okoli 11. uri po noči neznanega moža, ki je pijan obležal na tiru. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer mu bodo morali odrezati obe nogi.

š **Gornjigrad.** Dne 1. septembra, t. j. na angelsko nedeljo, bo ustanovni shod bralnega in izobraževalnega društva. Slavnostni govor bo imel gosp. državni poslanec dr. Ant. Korošec. Okoličani, pridite v obilnem številu, pripeljite seboj tudi prijatelje in znance! Zborovanje se začne ob 11. uri takoj po drugem opravilu.

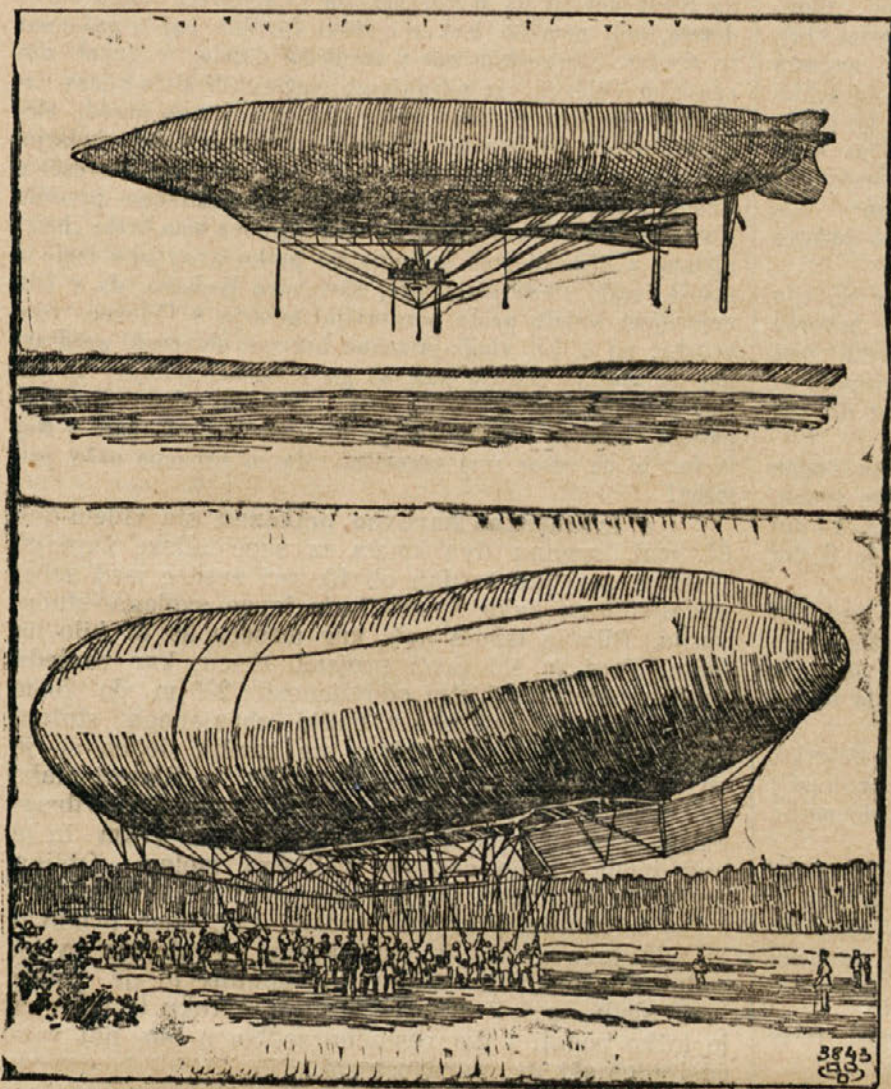
š **Trbovlje.** „Te pa znajo!“ je moral priznati vsakdo, ki je bil navzoč na slavnosti dekliske zveze bralnega društva dne 4. t. m. Med drugim sporedom je najbolj ugajala igra „Lurška pastirica“, katero so dekleta uprizorila na splošno zadovoljnost. Ker so bili vsi prostori polni in bi mnogi še radi videli predstavo, zato se ponovi slavnost v nedeljo, dne 25. t. m., popoldan. Vstopnina bo znižana, spored, razun igre, bo spremenjen. Na svidenje!

š **Zvesta služabnika.** Lepa slovesnost se je vršila dne 17. avgusta v knezoškof. gradu v Gornjemgradu. Delavca Jože Grabnar in Anton Ribič sta zvesto služila v knezoškofijski graščini nad 40 let nepretgama, da, Grabnar je že v škofijski službi nad 50 let. Zato jima je prinesel komisar g. Lubec iz Mozirja od cesarja podeljeni medalji za zvesto službovanje. V krasni grajski dvorani zbralo se je grajščinsko uradništvo, domača duhovščina in mnogo znancev obeh slavljencev. Najprej ju je nagovoril gosp. komisar in ju pohvalil za zvesto službovanje. Nato je govoril premil. knezoškof Ant. Bonaventura, čestital jima prav iskreno in posebno pohvalno omenil, da sta ta dan tudi cerkveno slovesno obhajala, ker sta bila oba v knezoškof. kapelici pri sv. maši in pri sv. obhajilu. Želeč jima še mnogo čvrstih let pripel jima je medalji na prsi in podaril vsakemu tudi dar 200 kron. Delavca, vidno ginjenja, sta se s solznimi očmi zahvalila premilostnemu. Lepo priznanje zvestega dela!

š **Smartno ob Paki.** Tukajšnja poštarica M. Bezjak prodaja razglednice s samonemškimi napisi. Kaj si pač misli n. pr. kakšen tujec, ko prejme razglednico z nemškim napisom in na njej — samonemški poštni pečat! Si li more misliti, da stanujejo tukaj Slovenci? Gorje pa tistemu, kateri bi se zoper takšno „narodno delo“ kaj pritožil! Dregnili bi v sršenovo gnjezdo. So pa takaj tudi ljudje, kateri se enakih „sršenov“ prav nič ne bojijo, in bodo vsako takšno početje brez usmiljenja pred svetom razkrinkali.

š **Neznan obešenec.** Neka ženska je našla na meji marijagraške in celjske občine obešenca, katerega so prinesli v torek v mrtvašnico v Laškem trgu. Obešenec je videti nad 50 let star in je moral že dolgo časa viseti, ker

Vodljiv zrakoplov.

Dolgo let se že mučijo zrakoplovci, da bi iznašli zrakoplov, ki se da voditi. Mnogo poizkusov se jim je ponesrečilo. Marsikateri zrakoplovec je pri teh poizkusih našel svojo smrt. Minole dni je pa prišla iz Pariza vest, da je Francoz Jaillot s pomočjo denarja milijonarja Lebaudyja sestavil zrakoplov imenovan „Patrie“, ki se je že dvakrat dvignil nad Pariz, jedenkrat celo z ministrskim predsednikom Clémenceaujem, in ki se da izborno voditi. Hitrost mu je 40 km na uro. Sedaj poročajo iz Nemčije, da so tudi tam na svojo roko izumili tak zrakoplov, ki se da voditi in ki je plaval cele tri ure natančno po načrtu po zraku. Nemci seveda trdijo, da je njihov zrakoplov če že ne ravno boljši, pa vsaj tak, kakor francozki „Patrie“. Istočasno pa se tudi poroča, da so na Avstrijskem iznašli vodljiv zrakoplov in da so že delali žnjim poizkuse, ki so se izborno obnesli. Seveda vsaka država skrbno skriva sestavo tega zrakoplova, ker ga nameni o vojskinem času porabiti za poizvedovanje. Če ta poročila niso pretirana, potem se v prihodnji vojski ne bomo več bojevali samo na suhem, na vodi in pod vodo, ampak tudi v zraku.

Današnja slika nam kaže zgoraj francoski vodljiv zrakoplov „Patrie“, spodnja pa nemškega.

Smešnica. Grožnja. Postopač: „To vam povem, gospod župan, v vašo umazano občino ne pridem v svojem življenju več, ker v tako umazani in slabi ječi, kakor nocoj pri vas, še nisem bil na celem svojem potovanju!“

Zborovanje v vodi.

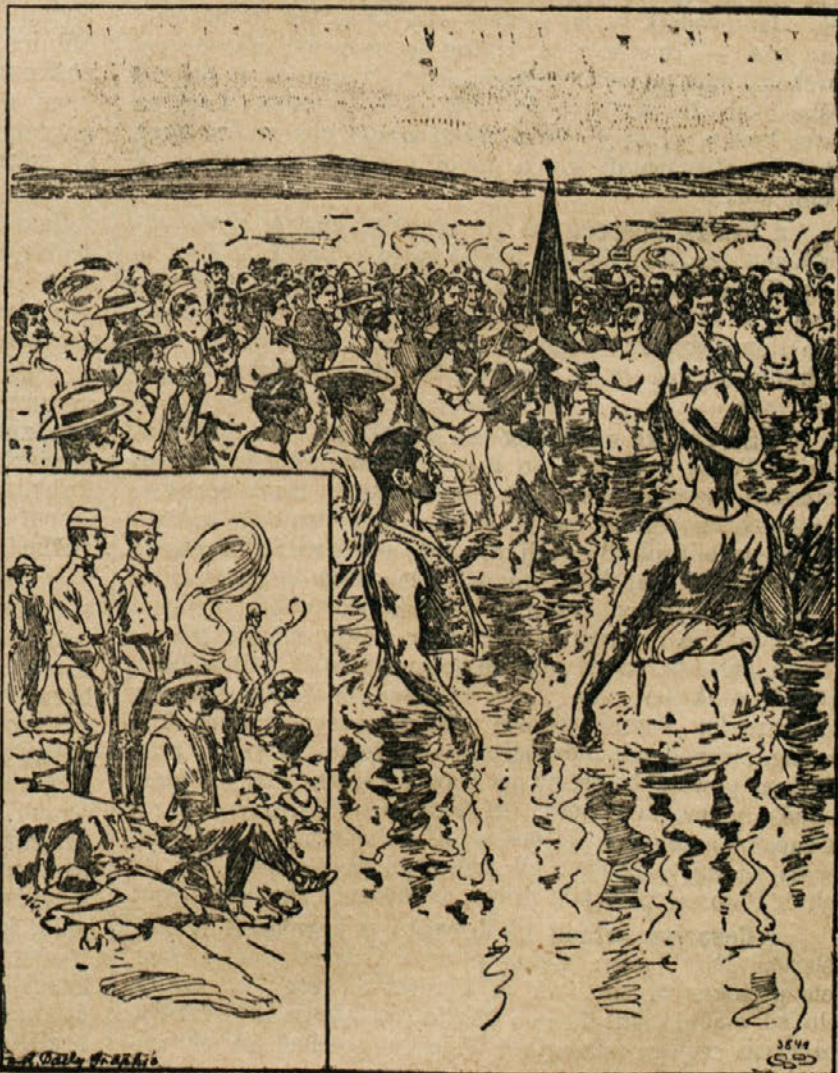
Čuden ljudski shod nam kaže ta slika. V rumunskem pristanišču Galac so štrajkali pristanišni delavci. Policija je prepovedala vsako zborovanje štrajkujočih. Vsled tega so si premeteni voditelji delavcev drugače pomagali, da so se izognili policijski oblasti. Vsi zborovalci so se šli kopat v plitvo Brateško jezero blizu Galaca. Daleč od obrežja so potem naredili zborovanje. Obleke na obrežju so jim stražili nekateri tovariši. Policija je sicer kmalo prišla na obrežje, toda morala je samo od daleč opazovat zborovanje; razgnat ga ni mogla, ker se ni nobenemu policistu zljubilo nag razganjati shod. Med tem so pa zborovalci krepko udrihali po svojih nasprotnikih in seveda tudi po policiji ter sprejeli različne rezolucije.

Smešnice. V gostilni. Gost: „Natakarica, brzo kaj toplega! — Ona: „Evo vam — moje roke!“

V šoli, pri izpitu iz naravoslovja. Učitelj: „Povejte mi, kaj so četveronožci?“ — Učenec: „Četveronožci so živali s štirimi nogami!“ — Učitelj: „Navedite mi jih nekoliko.“ — Učenec: „Konj, stol, miza, dve kokoši...“

Na majhni železnici. Gospod: „Danes pa vlak vendar enkrat nekoliko hitreje vozi!“ — Sprevodnik: „Seveda, saj imamo danes tudi ugoden veter!“

V salonu. Gospa: „Ali niste rekli že pred pol letom, da bode te skočili v morje, kjer je najglobokejše, ako vas gospodična Irma ne usliši? Sedaj pa je že 6 mesecev omožena, in vi še živite?“ — Gospod: „Ja, mislite, da je najglobokejše mesto morja tako lahko najti?“

je truplo popolnoma upadlo in tako razjedeno, da bo težko dognati, kdo je ta človek.

š **Toča** je letos hudo oklestila že velik del „Slov. goric.“ Dne 7. avgusta so hudo trpeli posebno severni kraji Svičina, Št. Ilj, del Jarenine in Sv. Jakoba. A 11. avgusta je toča in hudourje obiskalo spodnje kraje. Kmet bi lahko obupaval. Letošnje leto je že itak slabo za kmečko ljudstvo; ne bo denarja kje dobiti, a tudi poljski sadeži so slabi oziroma jih toča in drugo hudourje pokonča. A Štajerc še vedno ima svoj moto: „Kmečki stan, srečen stan.“ No, Ornig pa Linhart, pojdiva raje kmetovat a ne kmečko ljudstvo farbat s Štajerčevimi neresničami.

š **Vlč. duh, svetovalec, župnik Kelemina** v Št. Ilju v Slov. goricah je, kakor smo že poročali zelo nevarno obolel, zadet od kapi. Ker se mu zdravje noče vrniti, bati se je najhujšega, zato se priporoča rodoljubni gospod, ki je steber slovenstva ob meji, duh, sobratom kakor drugim rodoljubom v molitev

š **Obesil se je** 62letni umirovljeni rudar Miha Zupan v Trbovljah. Bil je slaboumen, a nagajivci so ga še dražili, češ da bo izgubil pokojnino. To ga je gnalo v smrt. 14 dni je visel v gozdu, predno so ga našli, potem pa še 3 dni ležal v mrtvašnici, predno je našel pokoj v zemlji.

š **Nesreča.** Zemlja se je vsula 14. t. m. pri rudniški opekarni v Trbovljah na delavca Franca Tomažina, mu zlomila rebra in hrbtnico tako, da so mu čreva lezla iz telesa. Prenesli so ga v bolnišnico, toda ni upanja da bi okrevale.

š **Planina.** Za župana je zopet izvoljen Ludvik Šešerko. Za svetovaleca pa nadučitelj Rautar in posestnik Kolman (st.). Pred volitvami se je obljuboval dvojezični pečat in slovensko uradovanje. Želimo iskreno, da se to tudi uvede.

š **Skupščina „Slov. kršč. socijalne zveze“** na Jesenicah dne 25. avgusta obeta biti mnogoštevilno obiskana, ker je priglasilo že mnogo društev svojo udeležbo. Društva, ki se ne morejo udeležiti skupščine, naj pismeno ali pa brzojavno pozdravijo skupščino.

Koroške novice.

n **Nezgode.** Dne 3. t. m. je na postaji Svetna vas stroj oplazil izprevodnika Treula, ter ga poškodoval na desni nogi. Izprevodnik je bil nesreče sam kriv, ker je stal preblizu tira. — Dne 4. t. m. zjutraj je pa padel hlapec s pekovskega voza parne pekarije Rainer. Hlapec se je deloma poškodoval. Na Kolodvorski cesti se je pa zaletel konj na cestni kamen. Konj je padel ter si zlomil obe prednji nogi, vsled česar so morali konja takoj pobiti, da ni trpel še večjih muk.

n **Velika nesreča** se je pripetila dne 4. t. m. pliberškemu trgovcu Maryju. Peljal se je v kočiji, a konj se je splašil in dirjal iz Šmihela v Pliberk. Kočija se je prekucnila in so padli iz nje Mary, njegova žena in hči. Mary si je zlomil dvakrat nogo, žena se je vlekla nekaj časa na hrbtu po tleh in je ranjena na glavi, hčerka ni poškodovana.

n **Slovenski napredek na Koroškem.** Iz Glinj poročajo: Tu se je vendar po dolgem sestavilo občinsko predstojništvo, sestojče iz samih narodnjakov. Huda borba se bje ob vsaki volitvi za to občino, ker imajo nemčurski velikaši iz bližnjih Borovelj tu svoja posestva in napanjajo vsakokrat vse sile, da bi ugrabili Slovincem to posest. Prvi razred jim je gotov, drugi je odločno slovenski; najhujši boj pa se bje za tretji razred, kjer volijo manjši posestniki in puškarji, ki so pogosto gospodarsko odvisni od boroveljskih velikašev. To je že razvidno iz števila volivcev tega razreda, katerih sta obe stranki postavili zadnjic 133 na noge; izmed teh Slovinci 69. — Nemci so vložili proti volitvam protest, kateremu pa slavna koroška vlada, čeprav bi rada, ni mogla ugoditi. In tako so si Slovinci postavili za župana posestnika Kidmana, ki bo odločno varoval slovenski značaj te občine. V prihodnje pa je upati, da bo tudi iz Borovelj prihajala druga, za Slovence ugodnejša sapa.

n **Cesarjev prihod na Koroško in koroški Slovinci.** Celovski „Mir“ piše: Cesar pride v Celovec dne 4. sept. Zelo primerno bi bilo, da bi koroški Slovinci, ki tvorijo celo po uradni statistiki eno četrtino deželnega prebivalstva, pozdravili svojega vladarja v Celovcu posebno že ob pri-

hodu. Naj bi slišal cesar iz ust slovenskega koroškega ljudstva, da je nesramna laž, ako trdijo naši nasprotniki, da Slovencev ni na Koroškem, da je Celovec, stolno mesto dežele, bolj nemško, kakor nemški Berlin, naj bi naš cesar iz tisočev slovenskih ust v središču dežele, v napol slovenskem Celovcu, iz navdušenih slovenskih živio-klicev izpoznal, da biva v deželi poleg oholega Nemca narod, slovenski narod, ki je udan z dušo in telesom svojemu vladarju, drugače kakor pa oni, ki hočejo celo ob tem slovesnem trenutku pokazati sivolasemu starčku na cesarskem prestolu s svojimi frankfurtaricami, da sicer njihova usta kriče „heil“ njemu, a njihova srca hrepene tja preko avstrijske meje v nemški rajh. Pozivljamo torej slovensko ljudstvo, da v čim največjem številu pride pozdravljat cesarja v Celovec. Slovenske, po e. kr. vladi priznane barve in slovenski pozdravi naj označujejo cesarju one, ki ga v resnici ljubijo! In res smo radovedni, ali se bodo drznili naši zatiralci tudi vpričo našega vladarja pokazati svojo besnost nasproti nam. Naj bi le, bi se cesar vsaj prepričal, da so resnične naše pri-
tožbe!

n **Izvanredno naravno prikazen** sta videla dne 31. mal. srpana dva kmeta iz skočidoljske župnije. Obadva sta bila ta dan ob 10. uri zvečer med seboj oddaljena za kake ¼ ure hoda izven svojega stanovanja. Bila je temna noč, ker meseca še ni bilo na nebu. Prvi je šel proti svojemu domu, kar zagleda pred seboj v približni oddaljenosti 200 m do 70 m visok svetlobni steber v obliki obrnjenega stožca, katerega ost je stala mirno na zemlji; dočim se je on sam enakomerno gibal semtertja. — Skoraj enako prikazen je opazoval isti večer ob istem času drugi kmet, ki je bila od prve oddaljena do 4 km in je tudi imela višino srednje velikega stolpa. (Oblika svetlobnega stebra pa je bila podobna velikanskemu križu z odbitim gornjim koncem. Luč obeh prikazni je bila jako svetla in trepetajoča. Trajal je ta izredni naravni pojav okolu pol minute in je potem brez sledu izginil. O bistvu in o vzroku te luči pa je težko podati kako resnično sodbo, o tem naj razmišljajo naši gg. naravoslovci.

n **Nesreča.** Iz Grač na Koroškem se poroča: 9. t. m. se je tukaj pri zgradbi železnice zgodila nesreča. Nad Genkom v kamnolomu je namreč neki Hrvat padel 10 metrov globoko. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je umrl čez par ur vsled zadobljenih poškodb. Skoraj ob istem času je v drugem kamnolomu padel tudi neki Hrvat, ki je pa k sreči padel na noge in se je le neznatno poškodoval. Tudi njega so prenesli v bolnico.

n **Predor skozi Ture** je bil prevrtan v ponedeljek dne 22. julija. Kedaj se vrši uradna slavnost prebitja, še ni znano. Pravijo, da pride k tej slavnosti prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand. — Delavci pri predoru, ki so dne 21. julija začeli stavkati, so zopet začeli delati.

n **Proč roke od Koroške!** Razdirajoči „Slovenski Narod“ se je zopet začel vmešavati v koroške zadeve ter nesramno napada naša voditelja dr. Brejca in Podgorca, Dr. Brejca imenuje, da je „zli duh“, „vihrav in kričav“, in vse njegove pristaše „mračnjake.“ Liberalcem pravimo: Proč roke od Koroške! Pustite nas pri delu, razdirajte drugod!

n **Od Pece.** Umor je sicer velika hudobija, vendar pa veliko ljudi, celo gospodov hodi okoli brez kazni, ki so umora krivi, toda ne zavedajo se morda hudobije. Tako je morilka po mojih mislih brezverska (ali, če je to komu preveč, liberalna, versko mlačna) nova, seveda zdaj že skoraj 40 let stara šola, ki je zamorila vero že v milijonih otroških src. Morilka je nemčurska šola, ki mori v slovenskih otrocih narodni čut, duha, srce. Morilka je liberalna ali brezverska, nemško nacionalna politika naša. Pa v nje imenu je vse pošteno. Sodil bo te krivice le Bog enkrat. Sedaj pa je še zaslužno delo, klerikalce in Slovence ubijati. Slišal se je tak slučaj po volitvi iz Črne. Čakal sem, ali bo kaj prinesel časnik, ker pa ni bilo nič, vam jaz naznamim, kakor sem izvedel. Delavec, ki ni znal ne pisati in brati, je prosil drugęga, da mu popiše glasovnico.

Vprašam, koga bo volil, je odgovoril: katerega boste drugi. Tovariš pa mu iz hudobije napiše Grafenauerja, potem pa ga zatoži. Zdaj mu začnejo groziti, da ga je jelo skrbeti; šel je k oskrbniku vprašat, ali je res, kar se mu grozi (da se mu odpove stanovanje, ali da ne dobi drv, ki je sicer dobre delavci), tam pa so ga pogнали, češ, naj le gre k fajmoštru! Revež se je zježil in užalil tako, da je izgubil govorico in zavest, tako so ga našli menda na cesti in tako je tudi v dveh dneh umrl. Seveda se brž govori, da so volitve krive in sicer so krivi duhovniki in Slovenci, ki se upajo tudi v volitve mešati, ki ne puste, da bi nemška liberalna gospoda delala čisto sama po svojem, ni ga pa, ki bi kaznoval pravega kriveca hudobneža.

n Koprivna. Pred kratkim prenočil je tu na Lužah (koča, travniki in pašnik, lastnina kneza Rosenberg, v najem ima kmet Jekelj) jetnik v senu. Pri ležišču zapazi zjutraj pastirjevo obleko kakor nalašč zanj pripravljeno, si jo takoj obleče, svojo jetniško pa čez. Tako napravljen, gre v hišo zajuterkat, po zajuterku pa prav zadovoljno zahvaljuje pastirja. Ta še skromno odklanja zahvalo, češ, da ni vredno, ker ni vedel, da tujec njegove hlače, jopič in srajco nosi, pač pa je občudoval njegova polna stegna in močen trup. Mož pa ni bil ravno tat, ampak je storil tako le v sili, da se je iznebil izdajavske jetniške obleke, kajti ne daleč od hiše jo je pustil pastirju v zameno na kupcu, srajco celo še boljše. Zgodi se večkrat v teh krajih, ki so bili nekdanj znano skrivališče, da vidijo kakega sumljivega tujca. — Na god sv. Ane se je kmetu Jeklju lepa krava, ki je imela tri tedne staro tele in se je pojavila, doma pri koritu na verigi zadušila ali ubila, ko je bila druga živina vsa na paši. Dekla ni šla v cerkev nalašč, da bi na kravo pazila, pa nã pomagalo. — Zadnji dve nedelji julija smo praznovali patrocinij v župni cerkvi sv. Jakoba, in podružnici sv. Ane. Pozna se sicer celo leto, ali zlasti še te dni, da je veliko ljudstva manj. Stari cerkovnik (80 let) ne more pozabiti tistih časov, ko je bil še on gospodar. On je še klal skoraj vsako nedeljo kaj za

žeganje pa po dvoje telet, sedanji krčmar je zaklal le eno kozo, pa še ta je ostalo. Pri Sv. Ani so pač pojedli celo ovco, zaklani kozel (mehko in okusno meso) se je moral skoraj cel iti solit za drugokrat. Nekdaj bilo je pač tu dosti hlapcev in tujih drvarjev, ki so bili tu varni pred biriči in vojaščino. Drvarji so sedajle največ domači sinovi in offerji. Nekdo je rekel: Zdaj imajo pa dečle namesto denarjev. Morda ima prav nekoliko. Hvale vredno je pa to, da je obekrat pred mrakom šlo vse domov in ni bilo nobenega poloma, tepenja, kar včasih ni bilo. Sedanja krčmarja namreč ne marata za godce in ples. Mehe in mehače imajo tako skoraj v vsaki hiši, ker s to muziko imajo pri nas silno veselje že otroci, saj je pa brez domače zabave v taki samoti tudi preveč dolg čas. Pravijo tudi, da sedanja mladina ne pije tako kakor je prejšnja, ko so že 15letni fanti tako pili, da so se kar po bregu valjali. Zdiyo se mi res prav pametni naši fantje. Saj je pa tudi draga pijača zdaj in dostikrat slaba, da je res treba se krčem varovati. Pri Sv. Ani bi bil skoraj ogenj nastal v cerkvi na žeganje. Na večer je k sreči zapazil otrok sumljiv žar, tlel je pirav les oltarja za tabernakeljem. Kako se je mogel užgati? Pobožni ljudje zelo radi — vkljub prepovedi župnikovi — zmirom darujejo sv. Ani ščipane, z barvo in papirjem okrašene sveče, na katerih se nabira tleč pepel. Pri pogašenju je moral tak živ ogorek od sveče pasti nekoliko v stran, od katerega se je užgal pol gnili les. Cerkovniki pazite! Zanimivo bilo je streljanje. Naša župna cerkev je na hribu, okoli in okoli pa so gore in vrhi; pokzabuči v bližnjem vrhu, potem grmi vedno močneje in gosteje v daljnjih gorah, na to pa zopet slabeje in redkeje v krogu okoli. — Seno so nekateri zelo srečno spravili pod streho; bilo je kaj malo prav lepih dni brez dežja. — Črešnja je tukaj takorekoč edini sad, koncem julija smo pokusili prve, zelo malo, poljanci jih letos ne bodo hodili k nam jest. Drugo sadno drevje imajo le malokateri v nižini, enim sicer raste, pa sadu nima nič. — Prvi so že rž sejali, v planini se mora tako zgodaj.

Kako kaznujejo hudodelce na Filipinih.

Filipinski otoki v Velikem oceanu blizu Azije obstojijo iz 1000 večjih in manjših otokov, katerih največji je otok Macila. Prebivalci so večinoma Malajci. Do konca minolega stoletja so bili otoki last Španske. Takrat pa so se jih polastile Ameriške združene države. Kot vzrok se navedle, da Španci presurovo postopajo z malajskim prebivalstvom. Da pa tudi Amerikanci v tem oziru niso nič boljši, kaže nam predstojeca slika. Nepokorne Malajce in zločince vklenejo v leseno klado, v kateri jih pustijo več ur vkljenjene.

Sedaj so začeli Japonci poželjivo gledati na Filipine. Bogati otoki se jim zelo dopadejo. Tudi ležijo blizu Japonske. Amerikanci se že pripravljajo na moreniten napad. V glavno mesto Mindanao kupičijo premog ter odpošljejo letošnje jesen 16 velikih bojnih ladij v Tih ocean. Več japonskih ogleduhov so zasačili pri opazovanju in risanju utrdb na otokih. Lahko da se že v doglednem času vne zaradi teh otokov med obema državama vojska. Amerikanskim državam bo še žal, da so podpirali Japonsko proti Ruski. Japonci so vsled zmage nad Rusko postali ošabni in bodo še svojim nekdanjim prijateljem prizadjali marsikatero bridko uro.

Smešnici. Dokaz. Učitelj: „Kaj misliš ti, Mirko, ali ima človek prosto voljo, ali ne?“ — Mirko: „Človek nima proste volje!“ — Učitelj: „Tako? Kako pa zanoresh to dokazati?“ — Mirko: „Moj oče ne smejo vselej v krčmo, kadar je njim volja, ampak samo, kadar mati lovijo!“

Na trgu. Mesar: Kaj pa stojite tukaj že več kot pol ure pred štacuno in ogledujete meso, pa nič ne kupite?“ — Postopač: „Ja veste, jaz se hočem samo izučiti za mesoogleda.“

Iz drugih slovanskih dežel.

i Na potu sta se zgrešila. Čudna osoda slučajja je doletela te dni neko zakonsko dvojico Hrastar iz Broda pri Novem mestu. Mož je bil že dlje časa v Ameriki. Mladi ženi je bilo seveda dolg čas po njem in želela si je vedno, da pride on domov, ali pa ona za njim. Započetkom p. m. pa ji je mož pisal, da je bolan, in ne more priti domov. Uboga žena vsa v strahu si je najela za pot potrebni denar in se odpeljala moža obiskat v daljno Ameriko. Možu pa se je med tem časom zdravje na bolje obrnilo in v dobri veri in veseli nadi, da s svojim nepričakovanim obiskom iznenadi ženo doma, je odpotoval nazaj v svojo domovino. Ali ko jo prišel v domovino, ni našel žene, pač pa čul iznenaden novico, da je odpotovala za njim. Sprva mož niti ni hotel verjeti te novice ravno tako, kakor sorodniki niso njemu verjeli, da ni srečal žene na potu. Toda žene le ni bilo, pa je ni bilo. Žena je ravno tistega dne prišla v Ameriko (za možem, kakor je mož prišel za svojo ženo. Kako se (ker je tudi žena boleha in jako občutljivega, mehkega srca) ta zgrošitev razreši, se še danes ne more ničesar sklepati.

Razne novice.

r Iz Pekinja v Pariz se je napotilo več avtomobilistov dne 10. junija t. l. Dne 10. t. m. popoldne je došel prvi, knez Borghese, v Pariz. Zanimiva in trudapolna je bila njegova vožnja čez azijske planote in puščave.

r Zakon — kazen za zločinca. Sedaj ko potuje siamski kralj po Evropi, pripovedujejo listi marsikaj zanimivega iz njegove države. Tako se poroča, da v Siamu kaznujejo hudodelce s hudo ženo. V ta namen vpisujejo vse deklice, ki se niso do gotovega leta omožile, v posebno knjigo ter jih imajo tako vedno v pregledu. Ko hudodelec obsedi kazni v zaporu, pride zopet pred sodnika; če je bil prestopek majhen, ima to prednost, da si sme sam izbrati ženo; če pa je izvršil težko hudodelstvo, izbere mu jo sodnik, ravnaoč se po krivdi obsojenca. Najhujši zločinci dobijo „svoj križ“ izmed največjih, najbolj sitnih in tudi najgrših klepetulj. Na ta način dobi vsaka ženska svojega moža, le če so vse zadovoljne z njimi in če brez izbiranja in ugovora sprejmejo od sodišča soproga, o tem se ne poroča. Bo že gotovo tudi v Siamu res, da „vsaka ima fanta rada“, da ga le ima. Za gotovo se tudi še ne ve, ako tudi že oženjeni kaznjenci dobe od države tako nadlogo.

r Resnični strahovi. V Severni Ameriki je takozvana Mamutova votlina, ki je dolga 430 km, t. j. daljša kot pot iz Ljubljane v Prago. Votlina še vedno ni popolnoma preiskana. Lani so zopet preiskovali jame pogumni možje. Prišli so do navpične jame. Napravili so vreteno ter po vrvi spustili enega iz družbe v neznano globočino. Čez dolgo časa je dal mož znamenje, naj ustavijo, ker je zagledal povprečno votlino. Pritrdil je vrv ob kapnik ter šel z gorečo bakljo po votlini. Kmalu je prišel do stoječe vode, ki jo je bilo treba prebrestiti. Nenadoma je zapazil pred seboj neko velikansko žival, ki je sopeč odpirala žrelo proti njemu. Prestrašen je zbežal, a na begu se je spodtaknil in padel. Sicer se je brž vzdignil, toda bil je v temi, daleč od človeškega bitja, ker mu je pri padcu baklja ugasnila. Za seboj je slišal brodit usodno žival. V smrtnem strahu se je plazil po vseh štirih do stebra, kjer je bil priadil vrv. Toda vrv ni. V obupu je skočil v negotovost, lahko bi bil priletel v grozno brezdnost. Česar bi ne bil pričakoval, se je zgodilo: v skoku je ujel vrv. Zapel si je vrv, dal znamenje. Ko so vreteno do villi, visel je na vrvi mož brez zavesti. Vsled strahu je smrtno-nevarno zbolel. Sicer je ozdravel, toda njegovi lasje so se popolnoma pobelili.

r Strašni umori v Ameriki. V Njujorku počenja neki zločinec strašne umore, ki so vznemirili celo mesto. Napada žene in dekleta ter jih na najgrozovitejši način razmesarja. Prva žrtev mu je bi-

la neka elegantna dama, ki so jo našli na samotnem kraju vso razmesarjeno. Na truplu je bilo spoznati, da se je dama z napadalcem borila na življenje in smrt. Sledovi na vratu kažejo, da ima morilec zelo velike roke. Truplo je vse križem razrezano, da ga ni mogoče spoznati, trebuh pa je razparan. Še danes se ne ve, kdo je umorjena dama. Od onega dneva so podobni umori na dnevnem redu. Vsak dan najdejo po par deklet zadušeni in razmesarjeni. Ker policija ne more morilca zaslediti, svari z okrožnico stariše, naj ne puščajo svojih hčera samih na ulice.

r Grozna ženska. V okolici mesta Kodanja sta živela skupno vdovec in vdova. Vsak sta imela po dvoje svojih otrok, najmlajšo dvojico pa skupno. Mož se je naveličal vdove ter je sklenil hišo prodati ter se s svojima otrokoma izseliti. To je zvedela vdova ter je sklenila strašno maščevanje. Ko ni bilo moža doma, je otroke po vrsti obesila na lestvo. Ko so že trije viseli, spomnila se je, da še ni dala kravam klaje. Naročila je najstarejšemu otroku, 9letnemu dečku, naj tačas pazi na otroke, da ne uidejo. Obešeni so še živeli ter prosili brata — varuha, naj jih reši, a ta se je bal ženske. Skočil je skozi okno in ubežal. Vdova se je vrnila in obesila še ostala 2 otroke, potem pa si prerezala vrat.

r Celo mesto je kupil v Ameriki W. Rockefeller, brat slovečega milijardarja. W. Rockefeller ima v državi Washington velikanske nasade, kjer si odpočiva od naporenega življenja večkratnega milijonarja. Njegov svet obsega nad 29.000 orol, vendar se je nedavno spomnil, da ima premalo sveta za svobodno gibanje. Sklenil je, svojo posestvo razširiti. Toda naletel je na zapreko. Med njegovim in sosednjim velikim posestvom je bilo malo mesto Brandon. Take malenkosti pa seveda ne morejo ovirati ameriškega milijonarja. Mesto je bilo na potu njegovemu prostemu gibanju, zato ga je kratkomalo — kupil. Vsi meščani so se vdali milijonarjevemu dolarjem, le eden star meščan ni hotel prodati za nobeno ceno hiše, v kateri se je rodil in v kateri je hotel tudi umreti. Rockefeller pa ni tratil besed. Ko je bilo mesto njegovo, zaprl je vse ceste, vsa pota in vsako stezico. Vsled tega je bil trmoglav edini meščan obsojen, da ni smel stopiti čez svoje zemljišče. Tudi pri sodišču so dali Rockefellerju prav, nakar je bil tudi zadnji meščan primoran se ukloniti oblasti dolarja.

Prava ljubezen.

Spisal Avg. Mužek.

Ali ni to moj tovariš Arno? Da, nič se ne motim, on je! Več let ga že nisem videl: gledal sem ga od strani — blede, golobrado, skoro otroško lice, z nežnim orlovim nosom in blagosrčnim pogledom.

Arno!

Mož, katerega sem opazoval in poklical, se je ozrl name. Poznal me je takoj.

Pa — o groza! Moj Bog, kaj ti je? — Kaj se ti je zgodilo? — Kakšen pa si?

Obličje mojega prijatelja Arnota, to skoro deviško obličje, v katerem se je navidezna resnost ljubko družila z dobrosrčnim pogledom in prijaznim nasmehom, je bilo vso spremenjeno in spačeno.

Cela leva stran je bila ena strašna, komaj zaceljena rana. Tudi levo oko je ugasnilo kot žrtva one nesreče.

Čudiš se, prijatelj, da sem tako grd, kaj ne? Je dejal Arno mirno. Nič ne de — zdaj je že dobro. Vse je zaceljeno. Pretrpel sem sicer veliko, pa zdaj me več ne boli.

Pa kaj se ti je zgodilo? Povej no! Ali se ti je vnel bencin ali petrolej in ti je razgnalo svetilnico in te tako zadelo — kaj?

O ne! Nekaj drugega! Hudo me je zadela nesreča, hudo! Bogu bodi potoženo! Ne pripovedujem sicer rad o svoji nesreči, ker so ljudje hudobni in se mi posmehujejo. Pa ti tebi hočem venčkar povedati — ti si blaga duša, poznam te. Čuj torej, skoraj bom gotov; saj ni nič posebnega moja povest — le nekoliko žalostnih spominov.

Kakor sam veš, izučil sem se trgovine. Je to sicer jako sitna obrt, zlasti po zimi in nekateri dečki trpe kakor sužnji, pa ni drugače mogoče.

Nasproti naši prodajalnici je stanovala neka družina — še mladi ljudje, uradnik z ženo, katera je bila prav lepa in vesela gospa. Kupovala je pri nas vse in se znala tako lepo smejati.

Naglo ji je umrl mož. Mlada vdova je bila sedaj brez groša, brez pokojnine, brez vsega. Ostal ji je sicer otrok, toda koliko stane ljubljen otrok mater! Hvelkova, tako se je imenovala, ni bila rojena za delo in je začela stradati. Prihajala je k nam, pa ni bila nič več vesela. Nekaj časa je kupovala na dolg, ko ga pa ni mogla plačati, prepovedal mi je gospod, da bi ji dal še kaj brez denarja.

Pa ona je prišla zopet: Gospod Arno, moja Milka je lačna. Usmilite se je. Lepo vas prosim! — Smilila se mi je ubožica. Njene solzne oči so me iz cela premogle; dal sem ji vselej, karkoli je zahtevala. Ko je pa to zvedel gospod, poplačal sem vse s svojim denarjem.

Tudi vesprihranjen denar sem ji dal, da plača najemnino, boječ se, da jo spode iz stanovanja — saj veš, da ne delajo ljudje veliko ovinkov.

Enkrat — dve leti je od tega — po noči je bilo okrog 11. ure. Vse je že spalo in jaz sem se pripravljaj tudi v postelj. Imel sem sobo na naše dvorišče.

Tu zaslišim zunaj nek ropot in šum. Poslušam, ropot se veča. Pogledam skozi okno. Zunaj je bilo svetlo kakor po dnevu. Nebo je barvala krvava rdečica.

V tem bije plat zvona, jaz pa slišim vpitje: Gori, gori! Poloblečen rinem ven.

Ogenj ni bil daleč. Nasprotne hiše so bile kakor v enem plamenu. Ljudij ogromna množica; vsi vpijejo, javkajo, pomagajo. Hiša, v kateri je stanovala Hvelkova, je bila skoraž vsa ožgana, komaj se je še držala.

Vprašam: Kje je Hvelkova? Ali je ni več notri?

V istem trenutku jo zagledam, kakor si ruje lase in hoče skočiti v ogenj. Iz njenih ust čuje se grozovito vpitje: Jezus, Marija! Moje dete, kje je moja Milka?

Sedaj mi je bilo vse jasno. Nič drugega ni imela v goreči hiši, nobenega zaklada in bisera, kakor svoje dete, svojo edino, ljubljeno Milko.

Držite jo! Kaj počenja! Saj se hiša že podira! kričali so ljudje.

Ona se jim je branila kakor divja; hotela je noter po svojo Milko, ljudje so jo pa držali kakor steklo levinjo.

Videč, da ni druge pomoči, skočim naprej v ogenj. Krov se je že podiral, goreči plameni so mi švigali v obraz, dimni valovi so me zaduševali! Veliko napora me je stalo, predno sem preiskal hišo, katere nisem znotraj poznal.

Naglo začujem otroški jok — najdem otroka poluzadušenega. Zgrabim ga, hitim z njim nazaj, pa ne morem več. Stopnjice, stene, strop, vse je gorelo. Skočim h gorečemu oknu in vržem otroka na gromado obleke in pernic. Padel je srečno.

V tem trenutku se je z menoj vred vse podrlo. Zgrudil sem se v ogenj — —

Kar se je potem zgodilo, ne vem. Zbudil sem se še le v bolnišnici. Dolgo časa je minolo, predno sem se zavedel, da, pravi čudež se je zgodil, da me je Bog rešil smrti. Oko sem sicer izgubil, no, hvalljeno bodi njegova ime!

Kaj pa Hvelkova?

O, ta je v dobrih rokah. Kakor sem zvedel, je vzela takoj drugi dan po ognju svojo Milko in se preselila daleč k svojim sorodnikom, kjen se je tudi prav dobro omožila.

Pa ti je nisi videl več? Nič ti ni pisala? Nič se ti ni zahvalila?

Nisem je več videl, pa mi tudi ni nič pisala. Vsaj se mi ni zavezala s hvaležnostjo. Kar sem storil, storil sem le iz ljubezni do otroka, pa mi je velelo tudi krščansko srce.

Ko sem se pa vrnil iz bolnišnice, nihče me ni mogel spoznati! Nič čudnega! Vsaj se nisem mogel spoznati tudi jaz sam, ko sem pogledal v zrcalo! Zasmehovali so me, ko so videli moj obraz — ljudje so hudobni!

Gospod me je zmerjal, pa me ni hotel več sprejeti nazaj, češ: zdaj nisi za nobeno rabo, trgovski pomočnik ne sme biti tako grozno grd.

Nazadnje sem ga vendar preprosil. Zdaj delam torej v skladišču, kjer me nihče ne vidi. Veliko se trudim, — pa pomagaj si!

Gledal sem njegov obraz: spačen obraz, pa v njem se je zrcalila neizmerna in nenavadna dobrosrčnost in pa ljubezen do bližnjega, vpisana s tako globokimi in strašnimi črkami, da me je kar celega streslo — —

No, zdaj pa z Bogom, prijatelj! Imam veliko dela, mudri se mi! — Pa, kaj, da se mi ne boš smejal, kaj?

Blagi mož mi je podal roko. Stisnil sem mu jo vroče.

Da, čudni, prav čudni ljudje so na svetu! Jedni imajo srce, kipeče neizmerno ljubezni, drugi pa mrzlo kakor led.

Grede domov premišljeval sem o krasnem izreku sv. pisma:

Ni večje ljubezni, kakor če da kdo življenje za svojega bližnjega.

Kaj lači majhen sem možič!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ka sem Kathreinovo kavo pil.

Pripravljeno samo v levinjih zavojih z imenom Kathreiner.

Nihče naj bi ne pil močno razburjajoče zmlete kave nemešane!

Kathreinerjeva Knelppova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna sveži zdravje.

Otroku bi bilo sram se navajati Kathreinerjeve kave.

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške želodčne kapljice

Pakraške želodčne kapljice delujejo iz vrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, izganjajo male in velike gljive, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo zoper bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni kmečki in meščanski hiši. Naj vsakdo naroči in naslovi:

Peter Jurišić,
lekarnar v Pakracu št. 100
Slavonija.

Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cenaje sledeča (franko na vsako pošto):

12 steklenic (1 ducat) 5 K., 24 stekleniče (2 ducata) 8 K. 40
36 stekleniče (3 ducati) 12 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamoklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih katarih. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

2 originalni steklenici 3 K. 40 v 4 originalne steklenice 5 K. 90 v
6 originalnih steklenic - K. 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom: 620 25

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Čitaj! Naroči! No bo Ti žal.

Društva!

Pristopajte
h Krščansko-so-
cijalni zvezi!

izgotavlja hitro in po
ceni tiskarna sv. Ci-
rila v Mariboru. ooo

Tiskovine

Ustanovljeno leta 1860.

M. Jäger-jev sin

urar

zaloga zlatnine in srebrnine
pooblaščen izvedenec

Maribor, Poštne ulice števil. 1

Ure od gl. 1.50 do gl. 200.—

Genik brezplačno.

Zahtevajte

zastoj, da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 1000 slikami.

Št. 865. Srebrna danska remontoar ura gl. 3.50

Št. 822. Srebrna remontoar ura za gospode 3.50

Št. 887. Srebrna anker ura, 15 kamenov, gl. 5, dvojni pokrov gl. 6.50

Št. 841. Srebrna anker ura, dvojni pokrov, 15 kamenov, zelo močna gl. 7-9.50

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Anton Kiffmann,

največja zaloga ur srebrnine in zlatoga blaga. Eksport v vse dežele.

Maribor M. 6, Štajersko.

Slovenci!

Pristopajte h Kmečki zvezi!

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. Proti prelomom zvonove, in
3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12-7